

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכוונת ע"ן חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת ורפואת יהודה אריה בן רחל ברכה וב"ב

שמיני- אל יתלה אדם סרחונו באחרים

"ויבא משה ואהרן אל אהל מועד" (ויקרא ט, כג)

הצטער ולא תלה הסירחון בשום אדם, אף על פי שמצויים היו חוטאים גדולים ממנו, כגון החוטאים בחטא העגל. רק את עצמו האשים אהרן, עד בוש!

מכאן עלינו ללמוד לימוד גדול ולהתעורר, לכל הפחות, ולדאוג בכל צרה שמא "ידינו לא שפכו את הדם הזה" (דברים כא, ז), לחשוש שאלולא חטאינו- לא הייתה באה הצרה על הכלל. ואף אם רואים אנו בענייני אחרים, שחטאו בל נמהר לתלות הקולר בהם, שמא "שלי גדול משלהם", ו"בשלי הסער הגדול הזה" (יונה א, ב).

ומכאן גם חיזוק נפלא לאדם בעומדו לפני ניסיון. יחשוב שאם יחטא בסתר בחדרי חדרים, הלא יגרום בזה נזק גדול ברוחניות ובגשמיות לכל ישראל, ובפרט לבני מקומו. ברוחניות כיצד? על ידו תסור הסייעתא דשמיא השומרת מחטא ומעבירה! בגשמיות כיצד? במעשיו מביא ייסורים וצרות על הכלל. והקולר הלא יהיה תלוי בצווארו!

ואלו דברי הלל (סוכה ג). "אני אני כאן הכל כאן"- אם ברצוני לשאוף לכך, שכל העולם יתוקן, עליי לדאוג בראש ובראשונה ש"אני" אהיה כאן. אם אני אדאג לתיקון עצמי יש סיכוי שגם הכל יתוקן. אך "אם אין אני כאן"- אם אצפה, שאחרים יעשו את המלאכה לפני, "מי כאן?"

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

פירש רש"י- כיוון שראה אהרן, שקרבו כל הקרבנות ונעשו כל המעשים ולא ירדה שכינה לישראל, היה מצטער ואומר: 'יודע אני, שכעס הקדוש ברוך הוא עליי ובשבילי לא ירדה שכינה לישראל'. אמר לו למשה: 'משה אחי, כך עשית לי שנכנסתי ונתביישתי'.

בושתו של אהרן ודבריו מנוגדים לטבע בני אדם, בנוהג שבעולם, כל צרה שלא תבוא על האדם, תחת אשר ייחס אותה לחטאיו, לעצמו- תולה סרחונו באחרים. כך הוא הדבר בצרות פרטיות, ועל אחת כמה וכמה בצרות הכלל, רחמנא ליצולן. באלה הרי שותפים רבים לצרה, ואין לך דבר קל ונוח יותר מלתלות את הקולר בצוואר הזולת. לזה מתווספת גם הרתיעה הטבעית של בני אדם מהאשמה עצמית בגרימת צרה לציבור כולו.

בגמרא (ריש פ"ב תענית) שנינו כי בעת צרה גוזרים תענית על הציבור מוציאים את התיבה לרחובה של עיר כדי שיתביישו מעוונותיהם. דברי חז"ל אלו טופחים על פני כל אלה הנוהגים לטפול כל אשמה על חבריהם. הרי אם כל אחד ינהג כך מה תועלת תהא בתענית ובהוצאת התיבה? מי יתבייש? ומי ישוב מחטאיו? על כרחך אתה למד, שכדי שתופק תועלת מגזירות רעות שנגזרו על הציבור צריך כל אחד לתלות החוב בעצמו, לפשפש ולמשמש במעשיו הוא ולבקש בעצמו הוא את החטאים, שהמיטו צרה על כל הציבור!

כאשר ראה אהרן שלא ירדה שכינה לישראל,

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
ענית בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונת
דוד

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תורה בתיה בת ימנה ניט
עמית בת טובה
חגית בת גילה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רחומה
סימון בת אסתר

רפואה שלמה

הראש"ל צ"ה רה"ג עובדיה יוסף בן גורג'ה
הרה"ג יעקב חי בן מרגלית שליט"א
הרה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מדרכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
ברכה בת עכה-
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורי
תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל
רחל בת זוהרה דניאל רפאל בן חגית
אליהו בן גורר פנינה ומירה בת מונאבאר-
נחמך מכל יוצאי חלציהם
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שלו בן מזל פחמה
כל עם ישראל

06/04/2013

כז ניסן תשע"ג

פרשת שמ"ני

הפטרה: "יוסף עוד"- שמואל ב ו
אבות- פרק א

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
20:25	19:39	18:22	י"ב
20:22	19:41	18:41	י"א
20:24	19:41	18:32	י"ח
20:23	19:41	18:41	י"ז

העלון מוקדש לעילוי נשמת
פנינה בת פלורה ע"ה

רפואה שלמה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – אכילת דג עם חלב

האם מותר לאכול דג עם חלב?

?! שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחס, מפקח ענף הכשרות-רבנות מבשרת:

יש להימנע מלאכול דגים בחלב או עם גבינה, משום חשש סכנה, אף שלא נתבשלו יחד. **מקורות:** מרן הבית יוסף (או"ח סימן קעג) וז"ל: ומכל מקום אין לאכול דגים בחלב מפני הסכנה. והט"ז והש"ך (יו"ד סימן פז) כתבו שנפלה טעות סופר בדברי הבית יוסף, כי אין הכוונה לדגים עם גבינה אלא לדגים עם בשר. אולם הראש"ל בשו"ת יחווה דעת ח"ו (סימן מח) העלה דהעיקר כדעת מרן בבית יוסף. וכן הוא בספרו הליכות עולם ח"ז (עמוד כא), וכ"כ בשו"ת ישכיל עבדי ח"ח (השמטות סימן טו אות ב.).

והמקל לאוכלם יחד, אף שהוא בן עדות המזרח, יש לו על מה שיסמוך. **מקורות:** כן משמעות דברי הרחיד"א במחזיק ברכה (סימן פז סק"ד). וראה עוד לשו"ת ברכת יהודה ח"ב (חיו"ד סימן ה) ומייתי משמיה דרופא גדול דע"פ כל הידוע כיום אין סכנה רפואית כלשהי, ולא תוארו בספרות הרפואית תופעות לוואי ישירות לאכילת דגים בחלב. וכן הביא לדעת הגר"ש משאש זצ"ל דמעיקר הדין אין צריך להחמיר בזה. ע"ש.

ואילו בני אשכנז מקילין בדבר לכתחילה. **מקורות:** הרמ"א בדרכי משה (יו"ד שם אות ד) וז"ל: ולא ראיתי מימי נזהרים בזה. וכן במג"א (הקדמה לסימן קעג), ובפתי תשובה (יו"ד סימן פז סק"ט) בשם כמה פוסקים. וראה עוד בספר ערוך השלחן (סימן פז אות טו).

ישועה מפלאה

להלן סיפור המעובד מתוך "מעייני השבוע" אותו סיפר הגאון הצדיק רבי עילואן אבידיני זצ"ל מכוורדיסטון, מעשה שהיה לו עד ראייה. מעשה בקצב שחלה ונטה למות. כשראה זאת, ביקש לקרוא לצדיק כדי להתוודות על חטאיו בטרם יתבקש לעולם שכולו טוב. כשהגיע הרב, הלה התודה לפניו, **שכל ימיו האכיל נבלות וטרפות, רחמנא לצלן ולא היה הולך לשוחט.**

רק הספיק לספר על חטאו ונטרפה לו השעה ולא הספיק להתוודות ולהתחרט, על כך ונפטר. לקחו אותו החברא-קדישא, חפרו עבורו קבר ובאו להטמינו בקרקע, והנה בור הקבר מלא עכברים מתרוצצים! נסוגו אחור בבעתה וחפרו לו קבר אחר. באו להשימו בו, והנה גם הוא מלא עכברים...

הורה הרב, מספר הסיפור, לחפור לו קבר שלישי. הביאו את הגופה, והנה עשרות עכברים מתרוצצים בו במהומה רבה. ניסו לגרשם וללא הועיל. העכברים אינם חוששים! הורידו לבור ענפי עצים בוערים, והעכברים לא ברחו! אמר הצדיק: "בשלוש פעמים- הרי זו חזקה. אין ברירה, הורידוהו לבור". **כשבאו להציב לו מצבה, מצאו, שהעכברים כרסמו את הגופה וגרמו את העצמות, לא הותירו דבר!**

ומדוע נענש בעונש זה דווקא?! הרי כל משפטיו של הקדוש ברוך הוא במדה כנגד מדה. ייתכן שזו מדתם של העכברים. "עכברים אלו רשעים הם", אומר התלמוד הירושלמי, ומדוע? כשהם מגלים אוצר של תבואה, לא די בכך שהם שוברים רעבונם בגזל זה, אלא הם קוראים גם לחבריהם, שיכלו את ממון הבעלים (ירושלמי בב"מ ג-ה). והרי הם בבחינת "חוטאים ומחטיאים את הרבים". הרוצה ל"ע להתפטם בשקצים ורמשים, בנבלות וטרפות- יתבהם כחפצו וייתן את הדין. אבל מדוע יחטיא אחרים, מדוע יכריעם לצד הטומאה? חבר הוא לעכברים ושייך הוא לחלקם, רחמנא לצלן...

כפירה על הדור

להלן סיפור מופלא, ויש בו כדי ללמדנו כי לעיתים, כאשר נלקח צדיק בעולמנו זה- בא הדבר ככפירה על הדור כולו ופטירתו מבטלת גזרות קשות ורעות המתרגשות לבוא לעולם. ומעשה שהיה- כך היה: יום לאחר הלוייתו של הצדיק רבנו משה לוי זצ"ל, התקשרה גברת אלמונית מצפת לאחד מ'ערוצי הקודש' וסיפרה בהתרגשות: "לפני מספר ימים חלמתי חלום נורא, ובו אני רואה עצמי נמצאת בעולם האמת ולפתע נשמע קול: 'נגזרה עליה על 'שונאי ישראל'... ר"ל'. היא ממשיכה בחלומה ומספרת: "היה שם רעש גדול, ואז נשמעה בת קול נוספת: 'טוב, ילקח צדיק הדור במקום הגזרה אחד המיוחד- מגדולי הדור שליט"א'. ושוב נתעורר רעש גדול, ולבסוף יצא הפסק הסופי: 'במקום זה, יבוא הרב משה לוי ויכפר על הדור!'.

ממשיכה אותה גברת ומספרת בדמעות, בשידור חי: "התעוררתי בבהלה ובבעתה, ורצתי מיד לרב שלנו שהוא ראש כולל בצפת. סיפרתי לו והוא אמר לי: 'אינני מכיר אישית רב בשם זה, אך יש לחוש מהחלום, הבה נתפלל לבריאותו ולהצלחתו של רב זה...'. "אתמול", ממשיכה האשה, "הזדמנתי לבני ברק וראיתי לוויה המונית. שאלתי: 'מי הנפטר?' וכשענו לי: 'הרב משה לוי זצ"ל'- רעדתי כולי. כך סיפרה בשידור חי. כך העיד אחד העורכים והמקימים של הערוץ, הרב אייל מני הי"ו, ששמע את השידור. וכן הרה"ג ר' צמח מאזוז שליט"א סיפר, שאותו ראש כולל מצפת הגיע לישיבה לאחר ההלוויה וסיפר לו כאמור.

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחס
בטל' 054-7646633

האדמו"ר רבי אהרן הכהן רוזנפלד זצ"ל מפינסק-קארלין זצ"ל - נולד בירושלים ב-ב' דר"ה ה'תרפ"ז (1926). נקרא בשמו ע"ש אהרן הכהן מכיוון שהברית התקיימה ביום הכיפורים. עוד בעודו נער, ניכר בעיני כל רואיו את הנהגותיו המופלאות: אהבת התורה שבו, הענווה, כיבוד האב המופלג. חוט של חסד ומידות תרומיות אפפו אותו ואת דמותו, ונודע כמתמיד עצום ועובד ה' מופלא. למד בישיבות חיי עולם וקרלין בירושלים.

כל שנותיו הרביץ תורה לרבים, וכיהן במגיד שיעור בישיבת 'עץ חיים' ובישיבות בעלז בארץ ובבליגה. בשנת ה'תשנ"א (1990) הוכתר כאדמו"ר לעדת חסידי פינסק-קרלין. והמשיך בדרך ההנהגה שיינק מרבו ר' יוחנן. דהיינו כוונה, השתפכות הנפש, דבקות נפלאה והתלהבות בתפילה. הקפיד לעמוד על רגליו במשך כל התפילה, ואף בימי חוליו. התמיד בלימוד התורה וניצל כל רגע נתון. הדגיש את החשיבות של 'זמן' והתריע על בזוז הזמן ולימוד התורה.

אלפים שיחרו לפתחו להתבשם מאורו ושיחות קדשו. נודע בגודל כוחו לעורר לבבות ישראל ונתפרסם כצדיק נשגב הפועל ישועות בקרב הארץ. כל צרה בקרב העם המיסה את לבבו. בליל פטירתו של רבו, ר' יוחנן פרלוב, הקיץ רבינו משנתו לפתע בבעתה. הוא חש לבית המדרש ופתח חומש כדי לעמוד על טיב החרדה, כדרכו במקרים אלו, והנה לחרדתו נפתח החומש במילים 'וידום אהרן'. הוא הסיק מכך, כי נשבה ארון הקודש ואכן כך התגלה.

נפטר בליל שבת קודש פרשת שמיני (בו מופיע הפסוק וַיִּדֹם אֶהְרֹן) ב-כ"ח ניסן ה'תשס"א (2001). חי כ-85 שנים. ציונו בהר המנוחות שבירושלים. בנו, ר' אריה רוזנפלד נבחר כממשיך דרכו.

אביו: ר' יצחק מנשה. **אמו:** מרת הדס (בתו של ר' יהושע העשיל הלטובסקי).
נשותיו: מרת יוכבד מונטשע (זיווג א'- בת דודו ר' חיים ישראל הלטובסקי), זיווג שני- אלמנתו של ר' צבי הלבפשטאם. **בניו:** חמישה ילדים מזיווג ראשון- ר' אשר, ר' יצחק מנשה, ר' אריה. **מרבותיו:** ר' יוחנן פרלוב מקרלין, ר' אברהם אלימלך מקרלין.
מספריו: יאורחות אהרון- על התורה, מועדים וענייני חינוך.

באחד הימים התקשרה אלמנה מרת נפש לביתו של רבנו וגוללה את מר ליבה, כי מאז פטירת בעלה נע ביתה כספינה בלב ים, והנה זה בנה הגדול עליו תלתה תקוותיה, **החל מגלה סימני רפיון בלימודיו, ולכן חששה היא מאוד לעתידו**. רבנו מעולם לא הכיר את המשפחה, אך זה לא מנע ממנו מלהשיב לה על אתר: "אמרי לבנך שיבוא אצלי מחר!". למחרת בא הבחור לבית רבנו, והצדיק אומר לו: "שמע בני, זה זמן רב אין לי חברותא כלבבי בשעות הערב. שמא תואיל להיות לי חברותא?".

ניצב הבחור כלא מאמין ובניע ראש הביע את הסכמתו. מאז היה רבנו לומד עמו בחברותא דבר יום ביומו, כשעד מהרה חודרת השפעת הלימוד על נפשו ועל פניו נראים ניצנים של שינוי. לעת שבת בא לבית אמו, וראה זה פלא, ברוב חן ניהל את סעודות השבת, הטה אוזניו בסבלנות לסיפוריהם של אחיו הצעירים ולרחשי לבם, ואף ניחם וחייק, ממש כמו אב... ראתה האם, הזילה דמעת גיל. החלה לדובבו בעקיפין ברצונה לדעת מה ארע, שח לה כמשיח לפי תומו, שבחר בו הרבי לחברותא, אחר שזמן רב עמל על חיפוש חברותא לשעות הערב...

אחר השבת באה לבית רבנו, נקשה על הדלת ואמרה: "חשבתי שפנית לאדמו"ר, גילתי שפנית למלאך! הרבי העניק לי בן חדש!". מני אז היה רבנו לאב המשפחה, נטל על כתפיו לנהל את כל ענייני הנהגת הבית, חינוך היתומים, לדבר עם מוריהם, ולבחון אותם וללמוד עמהם שיעור דבר יום ביומו. והיא חשה ויודעת כי כעין כותל המערבי הוא כאן, ובהתאם לזה היא פוקדת את מעון קדשו כמעט מדי יום ביומו בכל עת אשר צר לה, מבקשת ייעוץ והדרכה על כל צעד ושעל.

הלימודים עם בחור זה נמשכו זמן רב, ורבנו הקפיד מאוד על שעת לימוד זו. על אף סדר יומו העמוס והגדוש, שיעוריו הרבים, וקבלת קהל וכו'. בנישואי אחד מנכדיו, עזב את אולם השמחות תיכף אחר החופה והתיישב ללימודו הקבוע עם הבחור... פעם אחת שהה יום שלם בירושלים, וגם למחרת הוצרך לשהות בה. הציעו לו, למען לא יצטרך הצדיק לשוב למחרת, ללון בירושלים. לשמע דברים אלו אמר: "כיצד אפשר פה והלא יש לי חברותא בבני-ברק?".

מעשה היה בימי חורפו עת נסע רבנו לשבות שבת באתרא קדישא מירון. בערב שבת בא בסביבתם זקן חולה ומוזנח, שהפיץ סביבו צחנה נוראה שלא ניתן היה לעמוד בפניה. בעוד הכל נפנין הימנו לצדדין, קרב אליו רבנו הניח יד אוהבת על כתפו, והחל מגלגל עמו בשיחה. ארשת עונג התפשטה על פניו המעונות של הקשיש, והוא החל מספר לרבנו מהרהורי ליבו העגומים... לא היה קץ לאושרו. "יש לך היכן לישון?", שאלו רבנו בסיום השיחה. "לא!" השיב האיש, "אה!", זרחו פניו של רבנו. "מובא בהלכה, שאל לו לאדם לישון יחידי בחדר. הנה אני נמצא כאן ואיש אינו ישן עמי בחדרי. אין זאת אלא כי נשלחת כדי להיות לי לשותף בחדרי"... וזאת למרות העובדה, כי רבנו היה חולה באסטמה והיה זקוק לאוויר זך ונקי, סידר לו רבנו לקשיש החולני מיטה בחדרו שלו...

יפר אחד מתלמידי רבנו בכלול יורה דעה, כי פעם נכנס ובא יהודי קשה יום להיכל הכולל, והסיח את לבבו השבור לפני ראש הכולל, הוא רבינו, על גודל מצוקתו ועניותו הרבה. לא היסס רבנו ועל אתר הוציא מחיקו מעטפה, המכילה צ'ק, שקיבל אותו היום מהנהלת הכולל כמשכורת של חודש שלם ומסרה בשלימותה לידי האיש המאושר...

להלן סיפור מופלא, שעובד מהספר "דורש טוב לעמו" – סיפורים שנאמרו ע"י הצדיק הגאון הרב מוצפי שליט"א. ויש בו כדי ללמדנו כי הקב"ה רגלי חסידיו ישמור לבל יכשלו חלילה בשגגה. ומעשה שהיה- כך היה:

תפילת מוסף של שבת בבית הכנסת הגדול של חלב הסתיימה זה עתה. גבאי בית הכנסת ערך בחוץ את השולחן והניח עליו צלחות עם כעכים וכדי סחלב מהבילים. **בכל פעם שהייתה לאחד המתפללים אזכרה במשך אחד מימות השבוע, הוא נהג להביא לבית הכנסת בשבת את הכיבוד הקבוע: כעכים ומשקה מעדן סחלב חם.**

את הסחלב היו מכינים מחלב עיזים בו ערבבו קוקוס, קינמון, סוכר ותבלינים שונים, והגישו אותו בקידוש שלאחר התפילה, כדי לרענן את נפשותיהם של המתפללים. בשבת זו ערך אחד מנכבדי היהודים במקום אזכרה לעילוי נשמת אביו, שיום פטירתו חל באותו שבוע. הגבאי הגיש לרב, הגאון רבי מרדכי עבאדי זצ"ל את גביע היין לקדש עליו, וכל המתפללים הצטופפו סביבו, מרעימים 'אמן' בקולם.

הגאון רבי מרדכי החל לשאת דרשה, שחיממה את לבות השומעים. כשסיים ערך אשכבה לנפטר ולאחר מכן 'מי שברך' לבעל האזכרה. הגבאי החל לחלק את כוסות הסחלב והכעכים, בעזרת המתפלל שערך את האזכרה. בעל האזכרה הציב כוס סחלב אחת לפני הרב, **והתפלא מאוד, כאשר הבחין, שהרב אינו נוגע בכוס ואינו מתכוון לגמוע ממנה.** הוא ניגש אליו, תוהה, מה שונה שבת זו מאחרות, והביע את תמיהתו בפני הרב: "כבוד הרב' מדוע הרב לא שתה ממשקה הסחלב?"

"**הבאת לי את המשקה?**", התפלא הרב. "בהחלט!" ענה בטוח בעצמו. "לא ראיתי שהגשתי אותו", טען הרב. "אבל כבוד הרב!" קרא בעל האזכרה בקול נדהם, "הנה המשקה מונח לפני כבודו, בכוסות החלביות של בית הכנסת! יגמע נא כבודו ממנו" ביקש. הגאון רבי מרדכי הניד ראשו לשלילה. "לא אשתה ממנו, שכן אם לא ראיתי את המשקה כאשר הוא נמזג ומוצב לפניי, ייתכן, שמא חלילה וחס יש בו פסול..."

"האומנם?" נדהם בעל האזכרה, "והלא רכשתי את החלב ממוכר החלב היהודי, כפי שרוכשים אותו כולם, ואחר כך הכינה אשתי את המשקה..." ענה בהחלטיות. קרא הרב לגבאי בית הכנסת והורה לו: "בדוק נא את מקור החלב של הסחלב שהוגש כאן השבת. אני חושש למקורו..."

הגבאי לא התמהמה ויצא אל ביתו של מוכר החלב. "שבת שלום", בירך אותו בלבביות. "ברשותך, ברצוני לברר דבר מה", פתח במתק לשון. "השבת משקה הסחלב, שנקנה ממך היה מיוחד במינו. טעם החלב היה כה משובח, עד שציבור מתפללי בית הכנסת גמר עליו את ההלל. כולם נהנו ממנו, עד שבכד המשקה לא נותרה אף טיפה אחת!"

"נפלא", התמוגג מוכר החלב. "אמור נא לי, בבקשה: המשיך הגבאי לבקש מידע בעורמה, "מהיכן הבאת את החלב המיוחד הזה?" "אהמממ..." המהם מוכר החלב. "באמת מדובר בחלב מיוחד". "ומהיכן הוא?", קרץ הגבאי בעינו. מוכר החלב נרכן מולו, כממתיק סוד. "אם תבטיח לי, שלא תגלה את הדברים לאיש - אספר לך". הגבאי הנהן בראשו במרץ, מבקש להציל את הציבור מאיסור.

"ובכן", המשיך מוכר החלב, מבטו משוטט לצדדים, כחושש להיתפס. "ביום שישי ביקשתי למלא את הכדים בחלב, אולם גיליתי שכל חלב הפרות שהיה ברשותי כמעט ואזל. לא ידעתי מה לעשות. הרי הזמנתי אצלי כמות גדולה של חלב לעשיית סחלב, ואני לא יכול לאכזב..."

"הלכתי אפוא לרחוב הסמוך, לגוי שברשותו מספר חמורים, ובקשתי ממנו חלב כלשהו. הגוי חלב את אותו והגיש לי מחלבה. חזרתי הביתה וערבבתי את שני סוגי החלב זה עם זה, מעט חלב פרה שנשאר לי עם חלב האתון הטרי ואותו מכרתי לבעל האזכרה לקדוש שבבית הכנסת."

הגבאי השתדל להסתיר את זעזעו ולא להביע בפומבי את שאט נפשו מהמעשה הנפשע. "כך להכשיל יהודים תמימים באכילת נבלות וטרפות? הייתכן כדבר הזה?" המום הזדרז לגשת אל הגאון רבי מרדכי עבאדי, ולספר לו את המעשה הנורא. רטט וחלחלה אחז בו כאשר דיבר: "כבוד הרב, הכיצד ידע כבודו להיזהר, וכיצד ניחש, כי יש פסול בחלב ולכן לא שתה ממנו?"

הסביר לו הרב: "כאשר אמר לי בעל האזכרה, כי הכין את המשקה והגישו לפניי, ואני לא שמתי לב ולא ראיתי זאת, נזכרתי בדברי המשנה 'חלב שחלבו גוי, ואין ישראל רואהו אסור!' שורה זו קפצה לנגד עיניי כאשר הפציר בי לגמוע מהחלב, ואז הבנתי, כי אם לא ראיתי אותו מניח את הכוס לפניי, משמע שהחלב אסור. ייתכן כי הוא טרף!" (ז"א, הרב ביאר את דברי המשנה, כי הסיבה שאת החלב שחלבו גוי הישראל לא ראהו – הסיבה לכך מפאת איסורו).

השתוממו כולם לנוכח גדולתו של הצדיק. עיניו הקדושות והטהורות כלל לא הבחינו אף לא בכוס. ובזכות כך זכה ולא נכשל בחלב אסור.

הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
יעקב בן סלימה ז"ל
גאולה בת טובה ע"ה
עמרים בן דבורה ז"ל
הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
דב בן מזל ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה
כל נשמות עם ישראל

הרב שבתי בן אסתר אטון זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת איירן ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי זיזי בן קלרה ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה

לע"נ
תנצב"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
הרב יוסף שלום בן ר' אברהם זצ"ל
שמאל בן רבקה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעמה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
עמרם בן חנה ז"ל
נעמי בת כחנן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל